

ČESKÝ ČERVENÝ KŘÍŽ
Úřad ČČK
169 00 Praha 6, Rozdělovská 63

INFORMACE ČESKÉHO ČERVENÉHO KŘÍŽE Z 04.05.2021

UKONČENÍ NÁSILÍ PROTI ZDRAVOTNÍ PÉČI? PĚT LET OD PŘIJETÍ REZOLUCE RB OSN 2286

Zdravotníci jsou chráněni mezinárodním humanitárním právem, aby se raněným a nemocným dostalo zdravotní péče. Ochrana zdravotníků a nemocných patří k jádru humanitárního práva. Přesto k útokům na zdravotnický personál či zařízení dochází. Před pěti lety přijala RB OSN rezoluci směřující k ukončení násilí proti zdravotní péči.

3. května 2016 jednala Rada bezpečnosti OSN o útocích proti zdravotní péči, tj. proti zdravotníkům, zdravotnickým zařízením, sanitkám, ale i nemocným. Jednomyslně schválila [rezoluci č. 2286](#), jejíž přijetí inicioval Mezinárodní výbor Červeného kříže (MVČK), který se pak spolu s dalšími složkami ČK&ČP (včetně ČČK) i dalšími zdravotnickými organizacemi obrátil na všechny členské státy OSN, aby respektovaly základní myšlenky rezoluce a vzaly v úvahu doporučení zpracovaná v rámci iniciativy [Zdravotní péče v nebezpečí](#).

Útoky se rozumí zabití, fyzické napadení, okradení, sexuální napadení nebo poškození či zničení zdravotnického zařízení nebo zdravotnické přepravy, ale také zamezení přístupu nebo průjezdu zdravotníkům nebo znemožnění jejich činnosti.

Rezoluce k ukončení útoků na zdravotní péči byla přijata na základě dat MVČK, který za tři roky 2013-2015 zaznamenal celkem **2.400** útoků na zdravotníky, nemocné či zdravotnická zařízení.

Jaká je situace dnes, pět let od přijetí rezoluce č. 2286? Jak jsou dodržována pravidla [mezinárodního humanitárního práva](#), za jejichž naplňování **odpovídají** ti, kteří je stanovili, tedy **všechny státy světa**?

Za toto období, tj. léta 2016 až 2020, zaznamenal MVČK celkem **3.780** útoků, došlo k nim průměrně ve 33 zemích každý rok. Dvě třetiny z nich se odehrály v Africe a na Blízkém Východě. Nejvíce útoků bylo zaznamenáno v Afghánistánu, Konžské demokratické republice, v Izraeli a okupovaných územích a v Sýrii.

Plyne odtud, že počet útoků se v zásadě po přijetí rezoluce nezměnil, byť je počet útoků cca o 50 ročně nižší...

V citované rezoluci byly mj. členské státy OSN zavázány, aby plnily své existující povinnosti, mezi něž patří zajistit dodržování mezinárodního humanitárního práva a potrestat ty, kteří je porušili, k jeho porušení dali příkaz nebo jeho porušení nečinně trpěli.

Podle slov prezidenta MVČK, P. Maurera, státy *neučinily ochranu nemocných a raněných prioritou*. Uvedl, že ačkoli poskytování zdravotní péče je dnes v centru obecné pozornosti, nedělá se dost na ochranu jejich poskytovatelů a každým útokem je více lidem bráněno v přístupu k ní, bojující přitom musí respektovat právo na zdravotní péči zakotvené v mezinárodním humanitárním právu.

Uplynulých pět let, ale přineslo také pozitivní momenty – například:

- » v **jihosasijských zemích** dosáhl MVČK snížení počtu zbraní vnášených do místností příjmu – za pět měsíců vzrostl průměrný počet odevzdaných zbraní v jednom zařízení ze 2 na 42 měsíčně,
- » v **Salvadoru** Červený kříž propojil poskytovatele zdravotní péče obětem ozbrojeného násilí, čímž se zvýšil počet potenciálně ošetřených, tedy dostupnost zdravotní péče i dovednosti zdravotnického personálu,
- » v **Libanonu**, v hustě osídleném palestinském utečeneckém táboře Ein el Helweh, kde operovalo několik ozbrojených skupin, s nimi MVČK sjednal podpis jednostranných prohlášení o respektování zdravotnického systému a personálu.

Doc. Dr. Marek Jukl
prezident ČČK